

[Indenrigs- og boligministeren.]

til rådighed for landet. Jeg kan ikke tænke mig, at det ærede medlem vil være principielt uenig med mig i, at det just er det, som er ministerens opgave, når han overvejer, om han vil fremsætte et kommissionsforslag, der er afleveret til ham, eller i hvilken grad han vil benytte sig af det. Jeg vil naturligvis gerne gøre den tilståelse, at da det ærede medlem var indenrigsminister, blev den slags ting vel gjort betydeligt mere talentfuldt, end tilfældet er i dag.

(Kort bemærkning).

Bertel Dahlgaard: Det er aldrig faldet mig ind at måle mit talent med den højtærede indenrigsministers. (*Indenrigs- og boligministeren* [Aksel Møller]: Hvad ligger der i det?) Man kan opfatte det, som man vil.

Jeg opfattede ikke, hvilke hensyn det er, ministeren har pligt til at tage, som kommissionens medlemmer ikke har taget. Valutaindtægten ved eksport — tror ministeren ikke, at spørgsmålet om, hvorvidt det kunne tænkes, at vort forslag ville skabe ugunstige vilkår for eksporten, har været genstand for timers og dages drøftelse i kommissionen? Spørgsmålet er blot, om det er rigtigt, eller det ikke er rigtigt, og dér har altså de sagkyndige haft en anden anskuelse end den højtærede minister.

Jeg må iøvrigt sige, at takket være den højtærede ministers sædvanlige elskværdighed har denne diskussion jo fået et harmonisk forløb. Jeg kan dog ikke nægte, at jeg — sådan udfra almindelige diskussionsmæssige synspunkter — ville have ønsket, at den højtærede minister selv havde syntes, at han kunne fremsætte anskuelser, der i nogen måde imødegik hans kollega handelsministerens mærkværdige betragtninger, som er fremsat overfor ministeriet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagenes overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Mørk: Jeg tillader mig at foreslå, at lovforslagene henvises til behandling i et udvalg på 15 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning
vedtoges dette forslag.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om udskydelse af revisionen af lov angående vitaminreklame.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 3323; fremsættelsen findes i tidenden sp. 1873).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Th. Mikkelsen: Da mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Kaj Andresen, er forhindret i at være tilstede, skal jeg tillade mig at fremsætte et par bemærkninger om det foreliggende lovforslag. Loven om vitaminreklame blev gennemført i 1936. Den blev forlænget i 1938, 1943 og 1948. Hele spørgsmålet om vitaminernes betydning er vel ikke tilstrækkeligt belyst, men det er alligevel efterhånden overfor befolkningen fastslået, at vitaminindholdet i den daglige kost spiller en overordentlig stor rolle; der kunne derfor opstå misbrug i anvendelsen af reklamen for vitaminholdige produkter, idet forbrugerne ikke ville være i stand til at kontrollere rigtigheden af det opgivne vitaminindhold. For at forhindre et sådant misbrug forbyder loven reklamering med indholdet af vitaminer i visse produkter og præparater, medmindre både arten og mængden af disse samtidig opgives. Ministeren kan desuden lade foretage laboratorieundersøgelser for at kontrollere, om opgivelserne er korrekte. Det var disse forhold, der var begrundelsen for lovens fremkomst i 1936. Da der ikke er sket væsentlige ændringer på dette område, skal jeg anbefale lovforslaget, som jo går ud på, at lovens revision udskydes til rigsdagssamlingen 1957—58.

Krogh: Under henvisning til de bemærkninger, som ledsager lovforslaget, og oplysningerne om de indhentede erklæringer fra ministeriet for handel, industri og søfart, fra landbrugsministeriet og fra sundhedsstyrelsen, og iøvrigt også under henvisning til, at det er det almindelige indtryk ude i befolkningen, at loven virker efter sin hensigt, kan jeg på mit partis vegne anbefale